

about

Written by சந்திரவதனா

Tuesday, 07 July 2009 09:29 - Last Updated Tuesday, 23 December 2014 23:15

நான் எல்லோரும் போல சாதாரணமானவள் தான் .
புத்தி தத்துறையில் ஆத்தியபி என பிறப்பிடம் .
எண்மரில் நான் இரண்டாவது .
பெண்களும் மஃதவள் .

படிகும் போது கணிதத்துறையில் புலி. உயர்தரவகுப்புகளில் எனது கணக்கிடும்
வகைத்தின் காரணமாக ஆசிரியர்களால் "computer" எனப் பட்டமிட்டு சலெல்லமாக
அழகைக் பட்டனே . தற்போது கணிதத் திறமையைக் காட்டக் கட்டிய தளங்கள் என
வசம் இல்லலை .

இத்தனை கட்டித்தனம் இருந்தும் பிரயோககணிதம் , தபயகணிதத்தில் (Algebra, Geomtry
இரண்டிலும்), 100 புள்ளிகளைத் தவறாமல் பெற்றும் , காதல் கண்ணை மறைத்ததால்
Architect அல்லது ஒரு Engineer ஆக வரும் கனவையும் , பல்கலைக் கழகம்
சலெவதற் கான சந்தர்ப்பத்தையும் கழிதோண்டிப் புத்தை து விட்டு கல்யாணம்
சயெது விட்டனே . கனவுகள் கலரைத்தில் என்னவிட அதிகமாகக் கவலைப் பட்டது
எனது அப்பாவும் அம்மாவும் தான் . அடுத்து எனது அண்ணன் . தொடர்ந்து எனது
ஆசிரியர்கள் மற்றைய சகோதரர்கள் .

திரும்பத்தின் பின் தொடர்ந்து படிக் விடுவதாகத்தான் எனது கணவர் எனது
பெற்றோருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துத் தரர் . திரும்பமான அடுத்தநாளே வாக்குறுதி
காற்றில் பறக்க... பத்து மாதத்தில் எனது மஃதவன் திலீ பன் என கைகளில் தவழ...
எனது உலகம் வறோகி விட்டது . நான் படிப்பைப் பற்றி மீண்டும் சிந்திக்கத் தொடங்கிய
போது எனக்கு மஃன்று கழந்தகைகள் . சயெற்பட முடியவில்லை . அவர்கள் தான் என
உலகமாகி விட்டார்கள் .

1984 இல் கணவரின் புலம் பெயர்வு . 1986 இல் மஃன்று கழந்தகைகளுடன் கணவரை
நோக்கிய என புலம் பெயர்வு . ஜேர்மனிய வாழ்க்கை மிகத் துயரமாய் எதிலும் ஓட்ட
முடியாததாய் வதகைக்... ஊர் நினைவுகளோடு வாழ்கையில் ...

1989 இல் என்னவிட 10 வயது இளைய எனது தம்பியின் வீ ரமரணம் .
துயரம் என்றால் என்ன என்று அப்போதுதான் உணர்ந்தனே . அவன் இழப்பில்
நிறையவே பண்படுத்தப்பட்டனே .

1993 இல் எனது மற்றைய தம்பியின் - 11 வயது இளையவன் - வீ ரமரணம் .
கண்ணீர் ரை விட துயரம் தான் நிரம்பி வழிந்தது .

1997 இல் மருத்துவம் சதி சயெய் அப்பாவின் மரணம் . இறுதி ஒரு கிழமையை வவுனியா
வரை சனென்று அப்பாவுடன் கழித்த திரும்பியில் துயரத்தகைக் கழுவினனே .

about

Written by சந்திரவதனா

Tuesday, 07 July 2009 09:29 - Last Updated Tuesday, 23 December 2014 23:15

2000 இல் அண்ணனின் மரணம் (அவருக்கு அப்போ 42 வயதுதான்.) 1990 இலயேவே வடலில்லில் ஒரு காலயையும், ஒரு கயையின் சயெற்பாட்டயையும் இழந்திருந்தார். (கவிஞன்.) எதிர்பாராத அவரின் இழப்பில் சில காலங்கள் நான் எழுத மறந்து, என்னயே தலொலதைத்து ஏதலோ ஒருவித மனஉளசைச்சலுடன் வாழ்ந்தனே. துயரம் என்னகைக்கொன்றது. மீண்டும் நான் நானாக.... நீண்ட காலங்கள் தவேபைபட்டன.

எனது சந்தலோசங்களாக எனது மயின்று குழந்தகைகள். வளர்ந்து விட்டார்கள்.

மகன் - திலீபன். (Dipl.Betriebswirt BA, Fachrichtung Wirtschaftsinformatiker)

ஜரேமனியில் வங்கியொன்றில் உயர்பதவியில்.

மனவை ராதிகாவுடனும் குழந்தகைநதி & தீரன் உடனும் குடும்ப வாழ்க்கை.

மகள் - தீபா

லண்டனில் வங்கியொன்றில் Account & Financier.

கணவர் ராகுலனுடனும் குழந்தகைகள் சிந்து & நிலாவுடனும் வாழ்க்கை.

மகன் - துமிலன். (Redakteur - Editor)

கணினித்துறை என ஜினியரிங், புரலோக்கிராமிங் என்று படிப்புகள். ஆனாலும் Journalist

ஆக வருவதில் ஆர்வம் அதிகம் இருந்ததில் பத்திரிகைத்துறகைக்குள் இருக்கிறான்.

கணவர் - ஓவியப் பிரியர் - Cartoon வரவார். நாடகங்களும் எழுதுவார். தனது

இளமகைகால நினவைகளை இங்கு பதிகிறார்.

எனது எழுத்துக்கள் பற்றி பின்னர் சொல்கிறனே.

சந்திரவதனா